

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/24/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125207857
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125207857.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpená: JUDr. Dáša Komková, advokátka so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov proti žalovaným, v 1. rade: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, v 2. rade: Okresný súd Prešov, so sídlom Grešova 3, 080 42 Prešov, IČO: 00 165 921 (len v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia), o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5Csp/77/2025-35 zo dňa 07.11.2025 v spojení s opravným uznesením č.k. 5Csp/77/2025-72 zo dňa 11.12.2025 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výrokoch I., III. a IV..

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“), odvolaním napadnutým uznesením rozhodol takto:

N a r i a d ť u j e toto neodkladné opatrenie:

I. Žalovaný v 1. rade je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o úvere č. XXXXXXXX, zo dňa 15.12.2005 na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne, do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

II. Žalovaný v 2. rade je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa Dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 15.12.2005 na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

III. Toto neodkladné opatrenie b u d e trvať až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5Csp/77/2025.

IV. O nároku na náhradu trov neodkladného opatrenia medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

V. Žalobkyni proti žalovanému v 2. rade súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení tohto rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha uloženia povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve o úvere č. XXXXXXXX E. dňa 15.12.2025 a súčasne nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým bude žalovanému v 1. rade uložená povinnosť zdržať sa použitia tejto dohody o zrážkach zo mzdy do právoplatného skončenia konania vo veci samej a uloženie povinnosti žalovanému v 2. rade zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa tejto dohody do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

Žalobkyňa poukázala na to, že so spoločnosťou Slovenská požičovňa, a.s. uzatvorila dňa 15.12.2005 spotrebiteľskú zmluvu, ktorej súčasťou je drobným písmom inkorporovaná dohoda o zrážkach zo mzdy. O tejto dohode sa žalobkyňa dozvedela až od svojho zamestnávateľa (žalovaného v 2. rade), ktorému

žalovaný v 1. rade zaslal výzvu na vykonávanie zrážok zo mzdy listom zo dňa 19.09.2025. Žalobkyňa poukázala na to, že dohoda nebola individuálne dojednaná, nebola na nič upozornená, ani jej nebolo nič vysvetlené. Mohla zmluvu spolu s dohodou iba ako celok odmietnuť, alebo podrobiť sa celému predformulovanému obsahu tejto zmluvy. Nebola poučená o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy a nemala možnosť ju odmietnuť. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktorým by bola žalobkyňa zaviazaná na plnenie pohľadávky voči žalovanému v 1. rade, jej zamestnávateľ (žalovaný v 2. rade) je povinný vykonávať zrážky zo mzdy a žalobkyňa nemá žiadnu možnosť ich priamo zastaviť alebo obmedziť. Žalovaný v 1. rade si ako veriteľ výšky dlhu sám jednostranne diktuje bez akejkoľvek súdnej kontroly. Poukázala taktiež na to, že zmluva zo dňa 15.12.2005 neobsahuje údaj o RPMN, ani o úroku.

Podľa Článku IX. zmluvy (Vyhlásenie klienta), v prípade porušenia splátkového kalendára, dlžník dáva súhlas, aby sa uspokojenie dlhu zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok v čiastke zodpovedajúcej dlhu zo mzdy a z iných príjmov, prípadne nemocenských dávok u jeho zamestnávateľa v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka.

Listom zo dňa 19.09.2025 žalovaný v 1. rade oznámil žalovanému v 2. rade, ako platiteľovi mzdy žalobkyne, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol pohľadávku voči žalobkyňi. Týmto listom zároveň poukázal na skutočnosť, že žalovaný v 2. rade má povinnosť podľa § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom toto zákonné ustanovenie ho neopravňuje ako zamestnávateľa posudzovať predloženú dohodu o zrážkach zo mzdy, ani odmietnuť vykonávanie zrážok. Z tohto listu taktiež vyplýva výška dlhu 2.613,54 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 1.111,59 eur, riadneho úroku vo výške 199,44 eur, z úroku z omeškania do postúpenia pohľadávky vo výške 1.281,95 eur a z úroku z omeškania po postúpení pohľadávky v sume 20,56 eur.

Súd prvej inštancie konštatoval, že vzťah, ktorý vznikol medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného v 1. rade je spotrebiteľským právnym vzťahom a žalobkyňa osvedčila danosť svojho nároku, keď z listín, ktoré predložila vyplýva, že uzavrela dohodu o zrážkach zo mzdy a zároveň osvedčila aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy spočívajúcej v zásahu do jej majetku, bez súdneho prieskumu v rozpore s ochranou spotrebiteľa.

Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy je vyhotovená ako súčasť zmluvy a je napísaná veľmi drobným písmom, pričom je súčasťou väčšieho súvislého textu, ktorý sa týka iného obsahu a z obsahu zmluvy nevyplýva, aby spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch uzavretia tejto dohody a mal možnosť odmietnuť ju. Táto dohoda o zrážkach zo mzdy pritom umožňuje veriteľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa, aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných zmluvných podmienok.

Súd prvej inštancie konštatoval, že zo žiadosti zo dňa 19.09.2025 je zrejmé, že žalovaný v 1. rade začal s realizáciou predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, čím žalobkyňa osvedčila naliehavú a bezodkladnú potrebu úpravy pomerov medzi stranami sporu. Súd je toho názoru, že dovedy, kým sa nerozhodne o tom, či bola predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá platne, či sú dôvodné nároky uplatňované prostredníctvom tohto inštitútu a či možno sa domáhať plnenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je potrebné dočasne upraviť pomery strán sporu a zamedziť vykonávaniu zrážok na základe dohody, ktorej platnosť je medzi stranami sporu sporná.

Súd prvej inštancie taktiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/25/2020-63 zo dňa 20.5.2020, v ktorom súd uviedol, že nárok plynúci zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý má byť uspokojený zrážkami zo mzdy dlžníka na základe dohody o zrážkach zo mzdy, pri spochybnení dôvodnosti, alebo výšky tohto nároku či už z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, resp. jeho výšky, má byť tento nárok ex offo podrobený súdnemu prieskumu. Nariadené neodkladné opatrenie zabezpečí, aby žalovaný nemohol uspokojovať uplatnené, ale žalobkyňou spochybnené nároky bez ďalšieho, postihovaním jej príjmu. Nariadené neodkladné opatrenie zároveň nie je neprímeraným zásahom do práv žalovaného, pretože nariadením tohto neodkladného opatrenia sa nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán sporu, iba sa znemožní výkon práva na zrážky zo mzdy v prospech žalovaného, avšak nič nebráni tomu, aby sa domáhal prípadného plnenia voči žalobkyňi podaním žaloby na súd. V dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia ani nevznikne neprímeraná ujma na strane žalovaného, ani nevznikne neprímeraná výhoda na strane žalobkyne.

Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa osvedčila základné skutočnosti svedčiace o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy v jej majetkovej sfére v dôsledku vykonávania zrážok zo mzdy na základe doručenej výzvy. Nakoľko žalobkyňa fakticky namieta výšku skutočnej pohľadávky žalovaného (namietaním bezúročnosti úveru), je spornou výška sumy, ktorá by bola na základe dohody o zrážkach

zo mzdy žalobkyne zrazená, oproti skutočnému nároku a tiež samotný právny nárok žalovaného v 1. rade na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne.

Potrebu nariadenia neodkladného opatrenia mal teda súd prvej inštancie za dostatočne osvedčenú, pretože žalobkyňa realizáciou zrážok zo mzdy stráca právo disponovať so svojim príjmom ako vlastným majetkom, na základe skutočnosti, ktorá je sporná. V prípade, ak by nenariadil neodkladné opatrenie mohol by vzniknúť stav, kedy by na základe dohody o zrážkach zo mzdy boli žalovanému v 1. rade bezdôvodne poukázané finančné prostriedky zo mzdy žalobkyne. Už samotná skutočnosť ohľadne spôsobu inkorporovania dohody o zrážkach zo mzdy do zmluvného formulára, vyvoláva jednoznačnú pochybnosť o platnosti dojednania dohody o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že žalobkyňa mala možnosť odmietnuť uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy bez vplyvu na možnosť uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danom prípade nesie žalovaný v 1. rade, a to s poukazom na negatívnu dôkaznú teóriu, podľa ktorej od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/81/2010, sp. zn. 4Cdo/13/2009 a v kontexte s nariadením neodkladného opatrenia ukladajúcim povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10CoCsp/28/2020 zo dňa 08. 06. 2020). Uvedené je s konečnou platnosťou oprávnený riešiť súd až v konaní vo veci samej.

Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (rozsudok C-106/77 Simmenthal, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/95/2013 zo dňa 19.06.2013).

Súd pre inštancie preto dospel k záveru, že žalobkyňa dostatočne osvedčila rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, hodnoverne osvedčila dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Mal zároveň za to, že nariadením neodkladného opatrenia nevznikne neprimeraná ujma na strane žalovaného v 1. rade (žalovaný v 1. rade môže podať na súde žalobu na plnenie), ani neprimeraná výhoda na strane žalobkyne. Zhodnotil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov právneho vzťahu a neodkladné opatrenie nariadil v snahe predísť prípadnej ujme žalobkyne ako spotrebiteľa, či následným ďalším súdnym sporom medzi stranami sporu. Zároveň uviedol, že žalovaný v 1. rade môže bez súdnej kontroly v tomto štádiu vymáhať od žalobkyne dlh na základe žalobkyňou spochybnovanej dohody o zrážkach zo mzdy, pričom táto by stratila právo disponovať so svojim príjmom a mohlo by dôjsť aj k vymoženiu plnenia, ktoré by vyplývalo z neprijateľnej zmluvnej podmienky, resp. z časti na ktorú by žalovaný v 1. rade nemal nárok napr. z dôvodu premlčania, prípadne preplatenia samotného úveru. Nariadenie neodkladného opatrenia je dočasným opatrením proti postihu majetku žalobkyne, bez ktorého by mohol nastať ťažko zvrátiteľný a resp. nenapraviteľný stav (porovnaj v tejto súvislosti uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/123/2017 z 26. 09. 2017).

Z uvedených dôvodov súd návrhu žalobkyne v časti ukladajúcej povinnosť žalovanému v 1. rade zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy v súvislosti s označenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, vyhovel. Trvanie neodkladného opatrenia časovo, súlade s návrhom, obmedzil do skončenia konania vo veci samej.

Súd prvej inštancie teda vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanému v 1. rade ako veriteľovi pohľadávky, ktorej sa od žalobkyne domáha prostredníctvom inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy u zamestnávateľa žalobkyne, pričom je zároveň možné takéto rozhodnutie vydať aj vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, ako zamestnávateľovi žalobkyne, a to práve z dôvodu okamžitej realizácie nariadeného neodkladného opatrenia, ktoré reagovalo na potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, preto súd prvej inštancie uložil žalovanému v 2. rade povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne.

O trovách neodkladného opatrenia medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa označila žalovaného v 2. rade za stranu sporu len v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, pričom pre žalovaného v 2. rade je rozhodnutie o neodkladnom opatrení konečným rozhodnutím, preto vo vzťahu k nemu bolo potrebné rozhodnúť aj o trovách konania. Žalobkyňa bola v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému v 2. rade úspešná v celom rozsahu, avšak nakoľko náhradu trov konania voči žalovanému v 2. rade nežiadala, súd jej nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v 2. rade nepriznal.

2. Proti výrokom I., III. a IV. tohto uznesenia podal odvolanie žalovaný v 1. rade z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaný v 1. rade namietal miestnu nepríslušnosť, pričom uviedol, že nie je zrejmé, prečo žalobca podal žalobu na tamojší súd (podľa kontextu podania na Okresný súd Vranov nad Topľou). Uviedol, že podľa § 13 CSP by bol príslušný súd žalovaného – súd v Bratislave podľa sídla žalovaného a podľa § 19 písm. d) CSP by bol miestne príslušný aj súd žalobcu spotrebiteľa, pričom trvalý pobyt žalobcu je však Ľubotice kde je daná miestna príslušnosť Okresného súdu Prešov. Keďže nebol tvrdený žiaden relevantný dôvod, ktorý by zakladal akúkoľvek (predovšetkým miestnu) príslušnosť Okresného súdu Vranov nad Topľou, žalovaný v súlade s § 41 CSP vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti pri prvom úkone, ktorý mu patrí. Žalovaný zároveň poukázal na to, že návrh žalobkyne je nedôvodný z dôvodu prekážky litispendencie, keďže Okresným súdom Prešov je pod sp.zn. 20Csp/100/2025 vedené konanie - žaloba zo dňa 22.08.2025, ktorým si žalobkyňa voči žalovanému v 1. rade uplatňuje určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky uvedenej v čl. IX – Vyhlásenie klienta v zmluve č. XXXXXXXX zo dňa 15.12.2025 v znení: „V prípade porušenia splátkového kalendára, dlžník dáva súhlas, aby sa uspokojenie dlhu zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok v čiastke zodpovedajúcej dlhu zo mzdy a z iných príjmov, prípadne nemocenských dávok u jeho zamestnávateľa v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka.“ Na základe uvedeného je evidentné, že vo vzťahu k predmetnej dohode o zrážkach zo mzdy prebiehajú súbežne dve konania a zároveň je evidentné, že konanie vedené Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 20Csp/100/2025 začalo skôr (august 2025), pričom v tejto veci vedenej Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5Csp/77/2025 bol návrh podaný podaním zo dňa 26.09.2025. Na základe uvedeného žalovaný v 1. rade navrhol, aby súd predmetné konanie zastavil.

Žalovaný v 1. rade taktiež poukázal na to, že neodkladné opatrenie možno nariadiť, keď sú osvedčené aspoň základné skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomeru účastníkov, pričom zároveň nesmú existovať vážnejšie pochybnosti o potrebe tejto úpravy.

Ako prílohu odvolania predložil list zo dňa 30.09.2025, ktorý je adresovaný žalovanému v 2. rade a z ktorého vyplýva, že žalovaný v 1. rade požiadal žalovaného v 2. rade o zastavenie zrážok zo mzdy žalobkyne. V tejto súvislosti žalovaný v 1. rade uviedol, že v čase vyhlásenia odvolaním napadnutého uznesenia už nehrozila žalobkyňi žiadna ujma, pričom žalobkyňa nevykonala žiaden úkon zohľadňujúci skutočný skutkový stav veci a nechala súd konať a rozhodovať o niečom, o čom si musela byť vedomá, že nemá oporu v objektívnej realite. Žalovaný v 1. rade taktiež uviedol, že žalobkyňa preukazuje svoju súdychtivosť v početných konaniach voči žalovanému, čo možno označiť ako rozporné s čl. 5 CSP (zjavné zneužitie práva). Na základe uvedeného preto žalovaný v 1. rade navrhol, aby pre prípad, že odvolací súd ponechá napadnuté uznesenie v platnosti, aplikoval vo veci § 257 CSP a z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný v 1. rade navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, resp. ho zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietne, resp. konanie z dôvodu prekážky litispendencie zastavil. Žalovaný v 1. rade si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok - CSP) zistil, že žalovaný v 1. rade ako oprávnená osoba (§ 359 CSP) podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

4. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie jeho správnosti a ako reakciu na odvolacie námietky uvádza nasledovné:

5. Žalovaný v odvolaní namietal miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Vranov nad Topľou. Odvolací súd k tomu uvádza, že súd prvej inštancie v bode 3. svojho odôvodnenia poukázal na to, že Krajský súd v Prešove rozhodnutím zo dňa 22.10.2025 (sp.zn. 14NcC/3/2025) prikázal predmetnú vec na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Vranov nad Topľou. V tejto súvislosti odvolací súd dopĺňa, že sudcovia Okresného súdu Prešov boli vylúčení z predmetného konania z dôvodu, že žalovaným v 2. rade je práve Okresný súd Prešov, ako aj z dôvodu vzťahu sudcov k žalobkyňi (zamestnankyni žalovaného v 2. rade). Odvolací súd zároveň poznamenáva, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že predmetný vzťah je spotrebiteľským vzťahom, preto bola daná osobitná miestna príslušnosť Okresného

súdu Prešov podľa trvalého pobytu žalobkyne, avšak keďže došlo k vylúčeniu sudcov Okresného súdu Prešov, Krajský súd v Prešove predmetnú vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Vranov nad Topľou. Z tohto dôvodu námietka miestnej nepríslušnosti uplatnená žalovaným v 1. rade nie je dôvodná.

6. Žalovaný v 1. rade taktiež navrhoval, aby odvolací súd predmetné konanie zastavil z dôvodu prekážky litispencie, keďže v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 20Csp/100/2025 prebieha súdne konanie o určenie dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Odvolací súd k tomu uvádza, že predmetom konania vo veci samej v tomto konaní vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5Csp/77/2025 je uloženie povinnosti žalovanému v 1. rade zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a vo veci vedenej Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 20Csp/100/2025 je predmetom konania určenie dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Predmetom odvolacieho konania je však ale odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, preto sa v žiadnom prípade nemôže jednať o prekážku litispencie, keďže sa nejedná o rovnaký nárok (predmet konania), nakoľko odvolací súd v tejto veci nerozhoduje o merite veci ale o nariadení, resp. nenariadení neodkladného opatrenia.

7. Žalovaný v 1. rade taktiež veľmi správne uviedol podmienky, ktoré sú predpokladom vydania neodkladného opatrenia, pričom odvolací súd má za to, že v danom prípade sú splnené všetky podmienky vydania neodkladného opatrenia, tak ako na nich správne súd prvej inštancie.

V danom prípade je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, a to uzavretím zmluvy zo dňa 15.12.2005. Žalobkyňou tvrdené osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, nakoľko je nepochybné, že žalovaný v 1. rade zaslal zamestnávateľovi žalobkyne, teda žalovanému v 2. rade, žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že podstatným je skutkový stav zistený v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, pričom neodkladné opatrenie má aj prevenčný charakter a aj keď žalovaný v 1. rade ako prílohu odvolania predložil oznámenie zo dňa 30.09.2025, ktoré zaslal žalovanému v 2. rade, ktorým žiadal o zastavenie zrážok zo mzdy, nie je vylúčené a nemožno garantovať, že žalovaný v 1. rade v budúcnosti nepožiadá opätovne o realizáciu zrážok zo mzdy žalobkyne. Odvolací súd zároveň považuje za nesporné, že nariadením tohto neodkladného opatrenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha (princíp efektívnosti), pričom týmto neodkladným opatrením, ktoré má dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav a neodkladné opatrenie neobmedzí žalovaného v 1. rade neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, čo znamená, že bol zachovaný aj princíp proporcionality. Súd prvej inštancie taktiež správne uviedol, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Odvolací súd má teda, rovnako ako súd prvej inštancie za to, že v danom prípade bola osvedčená danosť práva žalobkyne, ako aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy (žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy, aj keď žalovanému v 2. rade mala byť následne doručená žiadosť o zastavenie zrážok zo mzdy), a preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP predmetné neodkladné opatrenie v napadnutom rozsahu potvrdil tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia.

8. Žalovaný v 1. rade taktiež navrhol, že pokiaľ odvolací súd ponechá napadnuté uznesenie v platnosti, aby aplikoval vo veci § 257 CSP a z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na správne rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku IV. napadnutého uznesenia, kde súd prvej inštancie správne konštatoval, že o nároku na náhradu trov neodkladného opatrenia medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).